

Fremmskridt, den har gjort, vedbliver den kun at gjøre under den Betingelse, at Fæstetvangsloven er i Udseet. Mener det ærede Medlem her bag ved, som i sin Tid har søgt at skaffe Loven igennem, at ville støtte Frivilligheden, saa maa han idetmindste lade Loven komme til Behandling. Hvad angaaer den Bebreidelse, som er sendt lige til mig, at jeg ikke først har stavnet Indenrigsministeren her og spurgt ham og Cabinettet, hvad de ville i denne Sag, saa har jeg gjort det med meget velberaad Hu. Jeg har ikke spurgt Indenrigsministeren om nogen Ting; thi jeg vidste meget godt, at efterat det ærede Medlem, som sidder her bagved, havde ladet den gunstige Tid gaae over (Hør!), og Indenrigsministeriet glide igennem sine Hænder, uden at foretage Noget i denne Sag, saa havde han skabt en Vanskelighed for hele Ministeriet, og navnlig for den Velvillighed, som vistnok endnu findes hos den nuværende Indenrigsminister. Jeg behøvede ikke at kalde den nuværende Indenrigsminister i Skranken; jeg vidste allerede, hvad Sagen gjaldt. Dersom det ærede Medlem kunde sige, at jeg havde taget et Regjeringsforslag, som Regjeringen ikke selv vilde bringe frem, saa kunde hans Klage have Noget at betyde; men det er fra Begyndelsen et Forslag, der er kommet fra en privat Forslagsstiller, og som jeg troer dengang fik det ærede Medlems Understøttelse. Jeg troer ikke, han dengang var imod, at det nød Fremme; men jeg seer da ikke, hvorfor det ikke ligesaagodt kunde fremmes nu som dengang. Det ærede Medlem siger: nu have vi talt nok derom, nu vide vi Bessed, nu kan det gjemmes som et Materiale; men har det ærede Medlem lagt Mærke til, at det man søger i Rigsdagen, er, som Medlemmet fra Randers saa rigtigt har udtrykt det, at faae en Erkjendelse af Meningen derom for Dieblisset igennem alle Stadter i Rigsdagen? Hvad er det, der i dette Spørgsmaal meest skulde bringe Regjeringen til at nærme sig os? Det er, at man med fuldkommen Kundskab seer, at der her er en afgjort Mening derfor, saaledes som det viste sig iffor, og at der i det andet Thing idetmindste er endeel Stemmer derfor og kan komme flere, naar Folket først

rigtig seer, hvorledes denne Sag bliver optagen. Saaledes ligger Sagen for, det er som en Provesteen for Folkets Mening derom, at den ligger for, og som saadan har den sin fulde Berettigelse. Jeg har sagt, at man har raadet mig til at spørge Ministeren; man har raadet mig til, at jeg, før jeg kom herind i Salen med Lovforslaget, skulde stille en Interpellation til Indenrigsministeren, og nu raader man Indenrigsministeren til at svare Nei, idet man tillige raader at holde Sagen stille. Jeg troer nu, Enhver vil indsee, at jeg har gjort Nei i at bringe den frem og ikke skabe den dobbelte Forlegenhed for Indenrigsministeren og mig at opføre dette Skuespil, hvor han skulde sige et høitideligt Nei, og jeg derpaa enten skulde bukke og ikke gjøre min Pligt — thi det er efter min Overbeviisning min Pligt at bringe Sagen frem — eller ogsaa tiltrods for dette Nei bringe den frem. Det forekommer mig, at Indenrigsministerens Stilling er givet taar som den var givet iffor. Iffor sagde han: lad os see denne Lov bragt til sin endelige Behandling, for at vi derved kunne see, hvilken Mening Thinget har om den. Det forekommer mig, at han taar maa sige accurat det Samme: min Mening om denne Sag har ikke forandret sig; lad os see, hvad Thinget tænker derom, saa skulle vi under Behandlingen af Sagen lægge Regjeringens Mening for Dagen. Saaledes har jeg foreslået mig, at Regjeringens Stilling var ligeoverfor denne Lov, og jeg har gjort det, som overalt gjøres under saadanne Omstændigheder, jeg har fremlagt den Gjenstand, som det gjaldt om at udtale sig over, og ikke stillet ørfesløse Spørgsmaal. Her paa dette Standpunkt er Spørgsmaalet aldeles ikke om Gjenstandens Bessaffenhed; thi Gjenstanden staar i den nuværende Bessaffenhed ikke paa anden Maade overfor Regjeringen, end den stod forrige Aar, men Spørgsmaalet vil paa de senere Trin, under Behandlingen af Lovens Enkeltheder og af dens hele Bessaffenhed, være det, om Regjeringen vil love den sin Bekræftelse, eller om Regjeringen vedblivende vil være imod den. Regjeringen kan i dette Thing vedblivende være imod den, og jeg skal dog vedblive at raade til at lade den komme til det andet Thing.